

वत स्थिरपदं भवेत् । यन्मिहः शरनालेन फूत्कारं
वज्रकन्दरे । शनैः शनैः प्रकृषीतं वायुप्रसारकारणात्
अस्मावमाशयः । “सोऽप्युक्तमानीं तं प्रकृत्यां वंश
मालिकाम् । अस्माप्रभूतां तां लिङ्गसुखे दत्त्वास्त
तन्मुखम् । धृत्वा फूत्कारमनोऽस्त्रोः कृत्यात् वाङ्
मङ्गसुखः । प्रत्यहं तेन विहृतं लिङ्गद्वारं क्रमाद्भवेत् ।
ततो नास्त्राऽनया तोयमत्सं फूत्कारतोऽनरे । लिङ्ग-
रन्ध्रेण स्तम्भोऽयात् क्रमवद्द्वारा सुसाधकः । लिङ्गच्छिद्रेऽथ
विहृते क्षीराक्षयं ततो भजेत्” वज्रकन्दरे लिङ्गद्वारे ।
“अपानमाकुञ्च्य ततो वसेधोर्ध्वं दुग्धमाक्षयिषधि-
क्रमेण । समभ्यसेद्विशलमत्समत्सं भगे पतहिन्दुमधोर्ध्व-
माहरेत्” हठसं० ।

वृद्धेः सहजोली “अथ हि कुष्ठमितायां एष्यम्” स्वमूर्ध्नि
क्रमश उपरि कृत्यात् कुष्ठितात् लिङ्गनालात् । निज उप-
गतविन्दुं सन्निवध्यात् कृत्यात् सुरतरसनिमग्नो लिङ्गसञ्चाल-
नानाम् । विन्दुः पाण्डुर एष चन्द्र उदितः सूर्या भवे-
दात्तं विन्दुरप्रतिभं रवेः पदगतं शुक्रं शशस्थानके ।
रेक्यं साधनयोः स्ववर्णाणि च्छयां नो जायतेऽतो मृति-
रन्ध्रान्यं न्वधुरते निजमहिम्नैक्यं हयोर्विपद्ये । अ-
भ्यासपाटवतया विदधाति योषिदेवं सुहृद्भ्यं परिकल्पयतः
स्वविन्दुम् । यदात्तं स्वमधिरक्षति योगिनी सा वज्रो
लिङ्गेत्सखिलसिद्धिपदं प्रयाति । शक्तीरजो विन्दुरथं
सहेयो हयोः सुयोमात् परिलस्यतेऽखिलम् । वीर्यं
निजम् श्चात्तं वसेतौ सनायैक्यं हि वज्रोल्मुदिवा
सुसिद्धिदा । सहजोली त्वसरोली वज्रोल्मुदा भेदतो भवतः ।
विन्दुं देहे विन्द्यात् येन च क्लिन प्रक्षारेण । वज्रोली
मिष्टनेत्तरं भरवधूत्वा स्नात्संलैपनात् संदग्धाक्कणोत्स-
यान्मुहृतया भूत्वा क्षयं संस्थितिः । सैमोक्ता सहजोलिका
सुरसुतेराख्यादिनाथैः शुभा वज्रोलीति मृत्वा वृत्तेति
निवृतं भोगेऽतिभुक्तेऽस्तम्भ । आक्षयोर्ध्वं सूत्रमत्स-
म्यकं तद्वारं वारं संस्त्रजेन्मूत्रनालात् । आक्षयोर्ध्वं वायु-
ना यो हठेन नित्यं धमे विन्दुं सद्धिं स याति । इति
षण्मासाभ्यासनाद् गुरुयोक्तप्रथेन सन्तं योगी । शान्तिं
गतः संभोगेन तस्य विन्दुः क्षयं व्रजति” हठसं० ।

शक्तिचालनम्? “कुटिलाङ्गी कुण्डलिनी भुजङ्गी शक्तिरीश्वरी ।
कुटिलास्त्रवती श्वीशब्दाः पर्यायवाचकाः । कन्दोर्ध्वं
कुण्डली शक्तिरपथा कुण्डलाक्षतिः । ब्रह्मद्वारसुखं
नित्यं सुखेनाच्छाद्य तिष्ठति । येन मार्गेण गन्तव्यं ब्रह्म-

स्थानं निराभयम् । सुखेनाच्छाद्य तद्द्वारं प्रसुप्ता परमे-
श्वरी । उद्घाटयेत् कपाटं तु यथा कुञ्चिच्छवा हठात् ।
कुण्डलिनीया तथा योगी मोक्षद्वारं विभेदयेत् । कन्दोर्ध्वं
कुण्डलीशक्तिर्ब्रह्मा मोक्षाय योगिनाम् । बभ्रनाय च सुद्वा-
भं यक्षां वेत्ति स योगवित् । अस्मीधिहीपशैलानामाधारः
शेषकुण्डली । अशोबयोगतन्त्राणामाधारः कुण्डली तथा ।
कुण्डली कुटिलाकारा सर्पवत् परिकीर्त्तिता । सा शक्ति-
शालिता येन स सुक्तो नात्र संशयः । गङ्गायसुनयोर्मध्ये
बालरगुडा तपस्विनी । बलात्कारेण स्तम्भोऽयात् तद्दिष्योः
परमं पदम् । इडा भवती गङ्गा पिङ्गला यसुना नदी ।
इडापिङ्गलयोर्मध्ये बालरगुडा सरस्वती । पुच्छं प्रवृद्ध
भुजङ्गी सुप्तासुदबोधेऽस्तम् । निद्रां विहाय सा
कञ्ची मूर्ध्नि सुत्तिष्ठते हठात् । परिस्थिता चैव फणामती
सा प्रातस सायं प्रहरार्द्धमात्रम् । प्रपूर्य सौख्यात् परि-
धानयुक्ता प्रवृद्धा निर्यात्यतिशालिता सा । वितस्तिप्रसितं
दीर्घं विस्तारं चतुरङ्गलम् । सुदुर्लभं धवलं प्रोक्तं वेदना-
स्वरलक्षणम् । वज्रासनस्थितो योगी चालयित्वा तु
कुण्डलीम्” हठसं० ।

तदङ्गस्य भेटनम् सूर्यादनन्तरं भस्त्रा कुण्डलीमाशु बोध-
येत् । भानोराकुञ्चनं कृत्यात् कुण्डलीं चालयेत्ततः ।
स्तम्भवृत्तगतस्यापि तस्य स्तम्भं भयं कृतः । नाशादक्षिण-
मार्गवाहिपवनात् प्राणोऽतिदीर्घीकृतः चन्द्रान्तः परि-
पूरितास्ततस्तुः प्राग्घण्टिकासक्तका । भिन्दुं काल-
विशालवर्द्धमानान् पुरन्ध्रं लोडोण्यान् तत्कार्यं कु-
र्वन् पुनर्नववरं जीर्णद्रुमशक्यवत् । कुण्डलीं चाल-
यित्वा तु कृत्याङ्गुली विशेषः । एवमभ्यासतो निर्यं
सञ्चिनः शक्यते वसः । सदावसिष्टं सुखं भेटसुखाङ्गीं
अपि शीतलीम् । एवमभ्यासयुक्तं वसस्तु सञ्चिनः
कृतः । सुहृत्तं हवपर्यन्तं निर्भरं चालनादसौ । उर्ध्व-
माक्षयते किञ्चित् सुषुम्प्यागतकुण्डली । सुहृत्तं हव-
पर्यन्तं निर्भरं चालनादसौ । ब्रह्मचर्यं रतस्त्वैव नित्यं
हिताशनाशनैः” हठसं० ।

समाधिक्रमः “अधेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रमलक्ष-
णम् । स्तम्भं च सुक्षोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ।
सलिले सैन्धवं शक्यं शक्यं भजति योगतः । तस्मात्स-
नसौरैक्यं समाधिः सोऽभिधीयते । राजयोगस्य सा-
हाय्यं कौवा जानाति तत्पतः । ज्ञानान्मुक्तिस्थितेः
सिद्धिः शुद्धाकरोः लभ्यते । दुर्लभो विप्रयत्यागो